

CIJELI U KRISTU

10. Pouka za 7. ožujka 2026

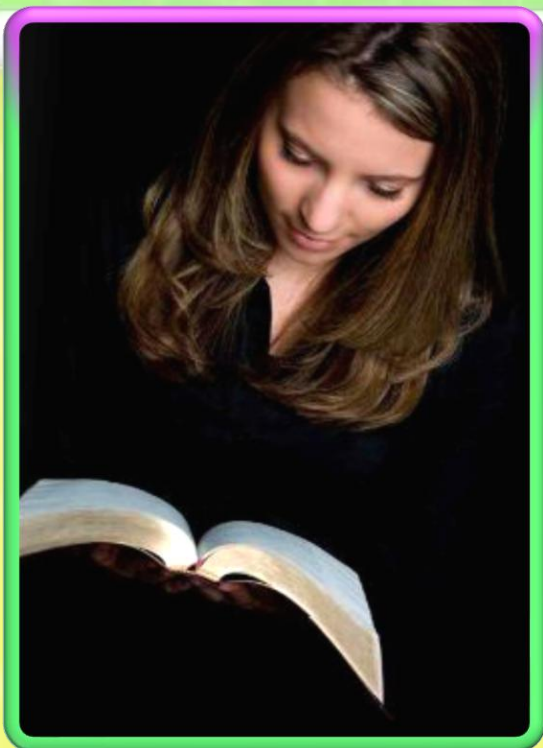
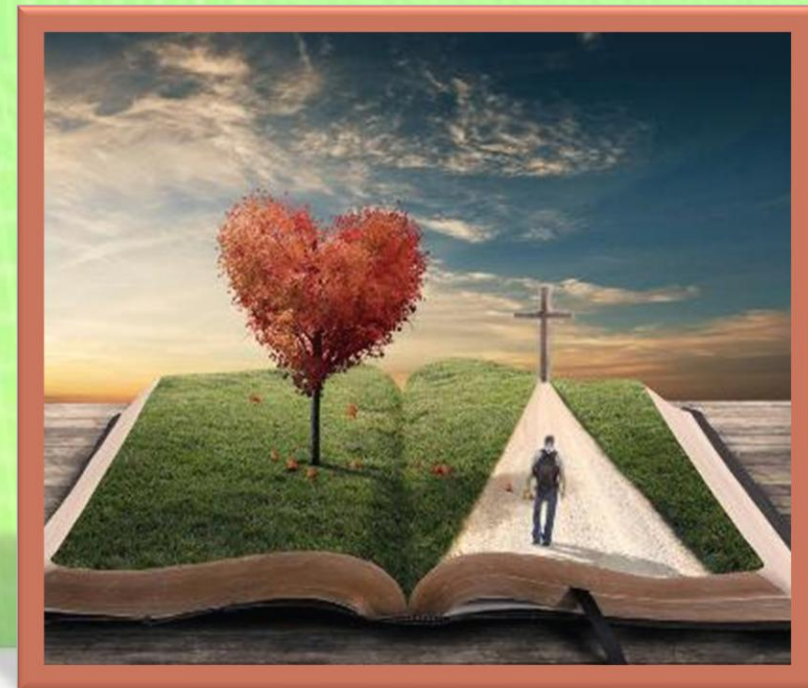
"Zato neka vas nitko ne ,
osuđuje zbog jela i pića,zbog
blagdana, proslava mlada
ili subota. Te su stvari bile
samo sjen onoga što je
trebalo doći;stvarnost je
međutim u Hristu."
Kološanima 2,16.17. (SHP).

Vjera u Isusa donosi nam velike koristi. Osim oprosta grijeha, primamo utjehu, mudrost i još mnogo toga.

Pavao nas poziva da se ukorijenimo u toj vjeri kako bismo bili stabla koja donose dobre plodove za Kraljevstvo Božje.

Također nas upozorava kako bismo se trebali ukorijeniti: ne na temelju ljudskih filozofija i teorija, već samo na živoj Božjoj Riječi.

Prednosti vjere:

- ➡ Utjeha, pohvala i red (Kološanima 2,1-5).
- ➡ Ukorijenjeni u Kristu (Kološanima 2,6-8).
- ➡ Zadužnica s odredbama pribijena na križ (Kološanima 2,9-15).

Problemi koji potresaju vjeru:

- ➡ Praznici, mladi mjesec i subote (Kološanima 2,16-19).
- ➡ Ljudske zapovijedi (Kološanima 2,20-23).

BLAGOSLOVI VJERE

A painting depicting a scene in a desert landscape. On the left, an elderly man with a long white beard and hair, wearing a torn blue loincloth, sits on the ground. He has a distressed expression, with his hands raised in a gesture of despair or questioning. On the right, another elderly man with a white beard and hair, wearing a red robe over a black tunic and a brown leather belt, stands and gestures with his hands as if speaking. The background shows a vast, arid landscape with rolling hills under a pale blue sky. Two speech bubbles are overlaid on the image, containing text in Croatian.

Gdje se nalazi
mudrost? Gdje
prebiva razum?
(Job 28,12).

U Kristu su skrivena sva
blaga mudrosti i znanja
(Kološanima 2,3).

UTJEHA, POHVALE I RED

"Iako sam tjelesno odsutan, duhom sam s vama. Sretan sam što vidim vaš bojni red i postojanost vaše vjere u Krista." (Kološanima 2,5 SHP)

Iako nije osobno poznavao crkvu u Kolosi, Pavao je znao da joj prijetite lažna učenja (Kol. 2,1.4).

Zbog toga im u pismu navodi tri jasne poruke koje će im pomoći da se nose s ovom opasnošću (Kol. 2,2):

1. Ohrabrujem vas!

2. Ostanite ujedineni u ljubavl.

3. Imate sva bogatstva koja dolaze iz vjere i razumjevanja

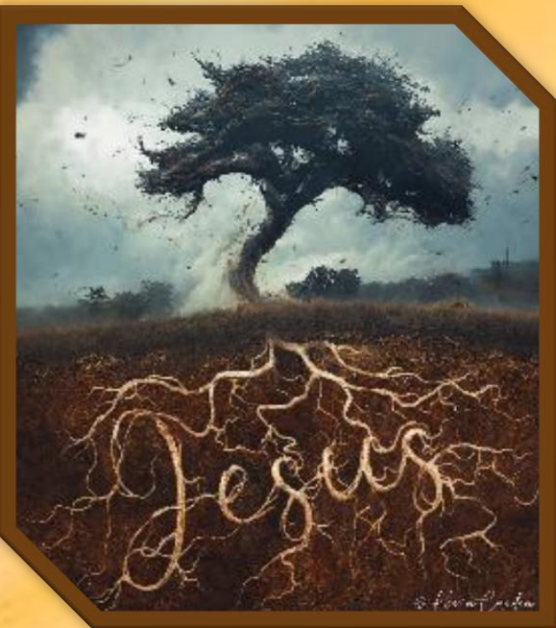
**Na taj način će
upoznati tajnu
Boga, to jest Krista.**

Prije nego što prepoznamo lažna učenja, postoji dvostruka pohvala za Kološane: imaju dobar red i čvrsti su u vjeri (Kol. 2,5). "Red" na koji se Pavao ovdje poziva znači red u bogoslužju i u raznim aktivnostima crkve. Mora postojati vodstvo i podjela odgovornosti, a aktivnosti se moraju sprovoditi s dužnim dostojanstvom, i poštovanjem. To će rezultirati boljim objavljivanjem Evanđelja i zaštititi ih od određenih pogrešaka i lažnih učenja.

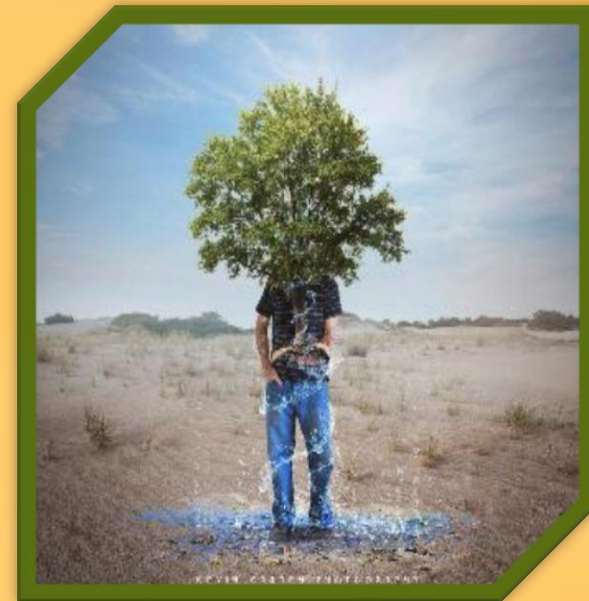
UKORIJENJENI U KRISTU

"Ukorjenjujte se u njemu, nadoziđujte se na njemu kao temelju. Učvršćujte se u vjeri kao što ste i bili poučeni. Obilujte zahvalnošću." (Kološanima 2,7 SHP)

Spasenje postićemo prihvaćanjem Osobe, a ne prihvaćanjem učenja (Kol .2,6). Međutim, ovo je presudno važno. Pavao nas potiče da hodimo u Kristu „kao što ste bili poučeni“ (Kol. 2,7b).

Dok hodamo s Isusom, ukorijenjeni smo u Njemu. Metaforički smo „zasađeni od Gospoda da pokažemo slavu Njegovu“ (Iza. 61,3). Mi smo „stabla“ koje se drže Isusa i Njegovih učenja (Ps. 1,3).

Postoje dva pristupa učenju:

Prema Kristu i Njegovom učenju zapisanom u Bibliji.

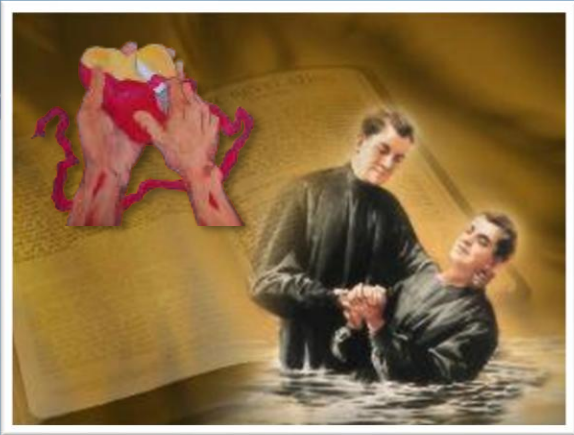
Prema filozofijama i praznim pričama, prema tradicijama ljudi.

Jačamo u veri i obilujemo u zahvaljivanju (Kol. 2,7).

Prevareni smo, osuđeni i lišeni svoje nagrade (Kol. 2,8.16.18).

OBVEZNICA S ODREDBAMA PRIBIJENA NA KRIŽ

"Izbrisa zadužnicu koja je svojim odredbama bila nama protivna; uklonio je prikovavši je na križ." (Kološanima 2,14)

Abraham je potvrdio svoj Savez s Bogom obrezanjem (Post .17,11). Mi potvrđujemo svoj Savez s Isusom krštenjem, odnosno "obrezanjem Kristovim" (Kol 2,11.12). To podrazumijeva da fizičko obrezanje više nije potrebno. Nakon što je pojasnio ovu točku, Pavao govori o Isusovom djelu na križu. Što je Isus postigao?

Dao nam je život, oprostivši nam grijehe (Kol. 2,13).

Ukinuo je ceremonijalni zakon i njegove propise koji su bili protiv nas (Kol. 2,14)

Pobjedio je Poglavarstva i Vlasti zla (Kol. 2,15).

Efežanima 2,14.15 objašnjava da je "zadužbenica" ili "uredba" koja je bila protiv nas bio obredni zakon, koji je bio zid razdvajanja između Hebreja i pagana.

Zbog toga se više ne moramo brinuti o poštovanju ritualnih zakona Starog zavjeta, koji svoje ispunjenje i kraj imaju u Kristu.

PROBLEMI KOJI POTRESAJU VJERU

PRAZNICI, MLADI MJESEC I SUBOTE

"Prema tome, neka vas nitko ne osuđuje zbog jela, ili pića, ili zbog godišnjih blagdana, ili mlađaka, ili subot!." (Kološanima 2,16)

Uz obrezanje, postojali su i drugi propisi po kojima su se razlikovali Hebreji i pogani: vjerski obredi i praznici.

Pavao je vrlo jasno istaknuo ulogu obrezanja. Sada, izrazom "prema tome", on ukazuje na posljedice poništenja "potvrde" (ceremonijalni zakoni): više nije bilo obvezno za spasenje držati obrede i praznike, što je Isus ispunio smrću na križu (Matej 27,51; Kol. 2,16).

Čini se da Pavao citira Hošeu 2,11. kako bi u jednoj rečenici sažeo cijelokupni ceremonijalni sistem Svetilišta. Time objašnjava da su ovdje spomenute subote u stvari sedam ritualnih subota (koje se poštuju bez obzira na dan u tjednu padaju), a ne tjedna subota (uključena u Dekalog, Zakon koji je univerzalan i primijenljiv na sve ljude, Hebreje i pagane).

LJUDSKE ZAPOVIJEDI

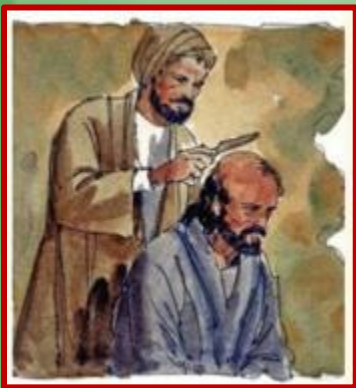
„Sve je to određeno da uporabom nestane! To su zapovijedi i nauke ljudske.“ (Kološanima 2,22)

Lažni učitelji, koje Pavao nekoliko puta spominje u svojoj poslanici, bili su Hebreji koji su učili o potrebi držanja Hebrejskog zakona kako bi se postiglo spasenje (Djela 15,1.5). Ti su zakoni uključivali i mnoga pravila koja su osmislili rabini.

Pratimo Pavlovo razmišljanje. Krštenjem smo umrli "prvobitnim načelima svijeta" i živimo za Krista. Ako se i dalje brinemo, na primjer, o ceremonijalnim nečistoćama, još uvijek živimo u svijetu i brinemo se o stvarima koje nestaju uporabom (Kol.2,20-22).

Međutim, Pavao objašnjava da za Hebreje naviknute na te obrede oni imaju određenu moralizirajuću vrijednost, iako nisu korisni za preobražaj srca (Kol. 2,23).

Ukratko, moramo se držati učenja Svetog pisma – božanski nadahnutim – a ne ljudskim filozofijama ili razmišljanjem.

“Kršćanin se poredi s libanskim cedrom. Čitala sam da ovo stablo čini više od pukog puštanja nekoliko kratkih korijena u izdašnu ilovaču. Ono pušta snažno korijenje duboko u zemlju i prodire sve dublje i dalje tražeći još jači oslonac. I u žestini oluje, ono čvrsto stoji, držeći se mrežom kablova ispod. Dakle, kršćanin se duboko ukorijenjuje u Krista. On ima vjeru u svog Otkupitelja. On zna u koga vjeruje. On je potpuno uvjeren da je Isus Sin Božji i Spasitelj grešnika... Korijeni vjere sežu duboko u zemlju. Pravi kršćani, poput libanskog cedra, ne rastu u mekanm površinskom tlu, već su ukorijenjeni u Bogu, prikovani u pukotinama planinskih stijena.”